

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 797/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Павловић Сарић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Кж1.бр. 671/19 од 15.01.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж3 18/20 од 19.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Павловић Сарић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Кж1.бр. 671/19 од 15.01.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж3 18/20 од 19.03.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр. 671/19 од 15.01.2020. године у ставу II изреке делимично је усвојена жалба Јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду, те је преиначена у ставу II изреке пресуда Другог основног суда у Београду К. бр. 904/18 од 28.06.2019. године, тако што је Виши суд окривљеног АА са личним подацима као у првостепеној пресуди огласио кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, изрекао му условну осуду и то тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећена ББ је упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, а на основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 18/20 од 19.03.2021. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца - адвоката Бојане Павловић Сарић и пресуда Вишег суда у Београду Кж1.бр. 671/19 од 15.01.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Бојана Павловић Сарић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, укине правноснажну пресуду Апелационог суда у Београду КжЗ бр. 18/20 од 19.03.2021. године и предмет врати Апелационом суду на поновно одлучивање, са налогом да на седницу позове окривљеног и његовог браниоца.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног АА у захтеву истиче да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљеног, у смислу члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, обзиром да је дана 19.03.2021. године, када је Апелациони суд у Београду одлучивао о жалбама окривљеног АА и његовог браниоца поднетим против пресуде Вишег суда у Београду Кж1.бр. 671/19 од 15.01.2020. године, у погледу радње која се окривљеном стављена на терет да ју је извршио дана 01.11.2014. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у смислу члана 103. став 1. тачка 5) КЗ, на коју чињеницу се окривљени у жалби позивао.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Из изреке правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1.бр. 671/19 од 15.01.2020. године произилази да је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, које је учињено у временском периоду од 01.11.2014. године до 12.07.2015. године.

Одредбом члана 194. став 1. КЗ, прописано је да ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот и тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.

Одредбом члана 103. тачка 5) КЗ, прописано је да ако у овом закону није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године.

Одредбом члана 104. став 6. КЗ, прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Окривљени је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, које је извршио у временском периоду од 01.11.2014. године до 12.07.2015. године, па имајући у виду одредбе члана 103. тачка 5) КЗ и члана 104. став 6. КЗ, застарелост кривичног гоњења је наступила дана 12.07.2021. године, јер је последња радња извршења кривичног дела за које је окривљени правноснажно оглашен кривим предузета дана 12.07.2015. године.

Кривични поступак против окривљеног АА правноснажно је окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Београду КжЗ 18/20 од 19.03.2021. године, дакле пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења против окривљеног, из којих разлога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у делу у коме је поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, оценио као неоснован.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву нумерише и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП-а, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном, међутим, како бранилац окривљеног у захтеву уопште не наводи у чему се састоји наведена повреда закона, то је Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Павловић Сарић, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП одбио као неоснован, док је у преосталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић